

Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Fjerde Afdeling)

11. marts 2020*

»Præjudiciel forelæggelse – toldunion og fælles toldtarif – forordning (EF) nr. 1234/2007 – forordning (EF) nr. 1484/95 – indførsel af frosset fjerkrækød med oprindelse i Brasilien – efteropkrævning af tillægsimporttold – kontrolmekanisme – metode til beregning af tillægstold«

I sag C-160/18,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandenes øverste domstol) ved afgørelse af 23. februar 2018, indgået til Domstolen den 28. februar 2018, i sagen

X BV

mod

Staatssecretaris van Financiën,

har

DOMSTOLEN (Fjerde Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, M. Vilaras, Domstolens præsident, K. Lenaerts, som fungerende dommer i Fjerde Afdeling, og dommerne D. Šváby, K. Jürimäe (refererende dommer) og N. Piçarra,

generaladvokat: M. Szpunar,

justitssekretær: ekspeditionssekretær M. Ferreira,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 6. marts 2019,

efter at der er afgivet indlæg af:

- X BV ved advocaten A. Baert og P. Heeren og ved R. Ramautarsing, K. Winters og L. Gilhuijs,
- den nederlandske regering ved M.K. Bulterman og C.S. Schillemans, som befuldmægtigede,
- Europa-Kommissionen ved W. Roels og B. Hofstätter, som befuldmægtigede,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 13. juni 2019,

afsagt følgende

* Processprog: nederlandsk.

Dom

- 1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 3, stk. 2, 4 og 5, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1484/95 af 28. juni 1995 om gennemførelsesbestemmelser til ordningen for tillægsimporttold og om fastsættelse af tillægsimporttold for fjerkrækød og æg samt ægalbumin og om ophævelse af forordning nr. 163/67/EØF (EFT 1995, L 145, s. 47), som ændret ved Kommissionens forordning (EU) nr. 248/2010 af 24. marts 2010 (EUT 2010, L 79, s. 1) (herefter »forordning nr. 1484/95«).
- 2 Anmodningen er blevet indgivet i forbindelse med en tvist mellem X BV og Staatssecretaris van Financiën (statssekretæren for finansielle anliggender, Nederlandene) vedrørende et påkrav om betaling af tillægsimporttold for frosset fjerkrækød med oprindelse i Brasilien.

Retsforskrifter

Fusionsmarkedsordningen

- 3 Artikel 141 i Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) (EUT 2007, L 299, s. 1), som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 491/2009 af 25. maj 2009 (EUT 2009, L 154, s. 1) (herefter »fusionsmarkedsordningen«), bestemte:

»1. Importen af et eller flere produkter fra sektoren for korn, ris, sukker, frugt og grøntsager, forarbejdede frugter og grøntsager, oksekød, mælk og mejeriprodukter, svinekød, fåre- og gedekød, æg, fjerkrækød og bananer samt druesaft og druemost pålægges en tillægsimporttold efter toldsatsen i artikel 135-140a for at undgå eller afhjælpe skadelige virkninger for [det indre marked], som importen af disse produkter kan forårsage:

- a) hvis importen sker til priser, der ligger under det niveau, som [Unionen] har meddelt Verdenshandelsorganisationen (»udløsningsprisen«), eller
- b) hvis importmængden i et år overstiger et bestemt niveau (»udløsningsmængden«).

Udløsningsmængden fastlægges på basis af afsætningsmulighederne, der om muligt defineres som importen som en procentdel af det tilsvarende indenlandske forbrug i de tre forudgående år.

2. Tillægsimporttolden pålægges ikke, hvis det er usandsynligt, at importen skaber forstyrrelser på [det indre marked], eller hvis virkningerne ikke står i forhold til det tilstræbte mål.

3. Ved anvendelsen af stk. 1, litra a), fastlægges importpriserne på grundlag af cif-importpriserne for den pågældende sending.

Cif-importpriserne kontrolleres på grundlag af de repræsentative priser for det pågældende produkt på verdensmarkedet eller [det indre importmarked].«

Forordning nr. 1484/95

4 Tredje betragtning til forordning nr. 1484/95 har følgende ordlyd:

»[D]e importpriser, der skal lægges til grund ved opkrævning af en tillægsimporttold, bør kontrolleres på grundlag af repræsentative priser for det pågældende produkt på verdensmarkedet eller på EF-importmarkedet for produktet; det bør fastsættes, at medlemsstaterne med regelmæssige mellemrum skal meddele priserne i forskellige afsætningsled, for at de repræsentative priser og den dertil svarende tillægstold kan fastsættes.«

5 Forordningens artikel 2, stk. 1, fastsætter:

»De repræsentative priser, der omhandles i artikel 141, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 og i artikel 3, stk. 3, andet afsnit, i [Rådets forordning (EØF) nr. 2783/75 af 29. oktober 1975 om den fælles handelsordning for ægalbumin og mælkealbumin (EFT 1975, L 282, s. 104)], fastsættes regelmæssigt på grundlag af oplysninger indhentet inden for rammerne af det fællesskabstilsyn, der er fastsat i artikel 308d i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 [af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT 1993, L 253, s. 1)].«

6 Artikel 3 i forordning nr. 1484/95 bestemmer:

»1. Den pågældende sendings cif-importpris lægges til grund ved fastsættelsen af tillægstolden, jf. bestemmelserne i artikel 4.

2. Når cif-importprisen pr. 100 kg for en given sending er højere end den anvendte repræsentative pris, som er nævnt i artikel 2, stk. 1, skal importøren over for importmedlemsstatens myndigheder mindst fremlægge følgende beviser:

- købekontrakt eller ethvert andet tilsvarende bevis
- forsikringsaftale
- faktura
- oprindelsescertifikat (i givet fald)
- transportaftale
- og ved søtransport konnossement.

3. I det i stk. 2 omhandlede tilfælde stiller importøren en sikkerhed, jf. artikel 248, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2454/93, svarende til forskellen mellem tillægsimporttolden beregnet på grundlag af den repræsentative pris for det pågældende produkt og tillægsimporttolden beregnet på grundlag af cif-importprisen for den pågældende sending.

4. Importøren har en frist på to måneder regnet fra salget af de pågældende produkter, dog højst ni måneder fra antagelsen af angivelsen til overgang til fri omsætning, til at bevise, at sendingen er blevet afsat på betingelser, der bekræfter rigtigheden af de priser, som er nævnt i stk. 2. Overholdes en af ovennævnte frister ikke, fortabes sikkerhedsstillelsen. Myndighederne kan dog forlænge fristen på ni måneder med højst tre måneder efter behørigt begrundet anmodning fra importøren.

Sikkerhedsstillelsen frigives, hvis der over for toldmyndighederne føres fyldestgørende bevis for, på hvilke betingelser afsætningen har fundet sted. I modsat fald fortabes sikkerhedsstillelsen som betaling for tillægstolden.

5. Hvis myndighederne ved en kontrol konstaterer, at betingelserne i denne artikel ikke er overholdt, opkræver de den skyldige told i henhold til artikel 220 i [Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT 1992, L 302, s. 1)]. Ved fastsættelsen af den told, der skal opkræves eller efteropkræves, bogføres der en rente, som påløber fra datoen for varens overgang til fri omsætning indtil opkrævningsdatoen. Som rentesats anvendes den sats, der gælder for inddrivelse i national ret.«

7 Artikel 4 i forordning nr. 1484/95 fastsætter:

»1. Når forskellen mellem den pågældende udløsningspris som nævnt i artikel 1, stk. 2, og cif-importprisen for den pågældende sending:

- a) er under eller lig med 10% af udløsningsprisen, er tillægstolden lig med nul
- b) er over 10%, men under eller lig med 40% af udløsningsprisen, er tillægstolden lig med 30% af den del af beløbet, der overstiger de nævnte 10%
- c) er over 40%, men under eller lig med 60% af udløsningsprisen, er tillægstolden lig med 50% af den del af beløbet, der overstiger de nævnte 40%, hvortil lægges tillægstolden i litra b)
- d) er over 60%, men under eller lig med 75% af udløsningsprisen, er tillægstolden lig med 70% af den del af beløbet, der overstiger de nævnte 60%, hvortil lægges tillægstolden i litra b) og c)
- e) er over 75% af udløsningsprisen, er tillægstolden lig med 90% af den del af beløbet, der overstiger de 75%, hvortil lægges tillægstolden i litra b), c) og d).«

Toldkodeksen

8 Artikel 4 i forordning nr. 2913/92, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 82/97 af 19. december 1996 (EFT 1997, L 17, s. 1) (herefter »toldkodeksen«), bestemte:

»I denne kodeks forstås ved:

[...]

9) toldskyld: en persons forpligtelse til at betale de importafgifter (toldskyld ved indførsel) eller eksportafgifter (toldskyld ved udførsel), der efter gældende fællesskabsbestemmelser anvendes for bestemte varer

10) importafgifter:

- told og afgifter med tilsvarende virkning, der gælder ved indførsel af varer
- landbrugsafgifter og andre afgifter ved indførsel, der fastsættes som led i den fælles landbrugspolitik eller i de særordninger, der anvendes på visse varer, som frembringes ved forarbejdning af landbrugsprodukter

[...]

- 16) toldprocedure:
a) overgang til fri omsætning

[...]

[...]«

- 9) Toldkodeksens artikel 29, stk. 1, fastsatte:

»Toldværdien af indførte varer er transaktionsværdien, dvs. den pris, som faktisk er betalt eller skal betales for varerne ved salg til udførsel til [Unionens] toldområde, i givet fald justeret i henhold til artikel 32 og 33, når:

- a) der ikke er fastsat begrænsninger med hensyn til køberens rådighed over eller anvendelse af varerne ud over sådanne begrænsninger, som:
- er pålagt eller krævet ifølge lovgivningen eller af de offentlige myndigheder i [Unionen]
 - begrænser det geografiske område, hvor varerne kan videresælges, eller
 - ikke i væsentlig grad påvirker varernes værdi
- b) salget eller prisen ikke er betinget af vilkår eller ydelser, hvis værdi ikke kan bestemmes med hensyn til de varer, som skal værdiansættes
- c) ingen del af provenuet ved senere videresalg, overdragelse eller anvendelse af varerne fra købernes side direkte eller indirekte tilfalder sælgeren, medmindre der kan foretages en passende justering efter artikel 32, og
- d) køberen og sælgeren ikke er indbyrdes afhængige, eller, hvis dette er tilfældet, når transaktionsværdien kan antages som værdigrundlag i henhold til stk. 2.«

- 10) Kodeksens artikel 30, stk. 1 og 2, havde følgende ordlyd:

»1. Når toldværdien ikke kan fastsættes i henhold til artikel 29, gennemgås stk. 2, litra a), litra b), litra c) og litra d), i nævnte rækkefølge [...]

2. Ved anvendelse af denne artikel fastsættes toldværdien ved anvendelse af:

- a) transaktionsværdien af tilsvarende varer, som sælges til udførsel til [Unionen] og udføres på samme eller næsten samme tidspunkt som de varer, der skal værdiansættes
- b) transaktionsværdien af lignende varer, som sælges til udførsel til [Unionen] og udføres på samme eller næsten samme tidspunkt som de varer, der skal værdiansættes
- c) en værdi baseret på enhedsprisen ved salg i [Unionen] af den største samlede mængde af de indførte varer eller tilsvarende eller lignende indførte varer til personer, der ikke er afhængige af sælgerne
- d) en beregnet værdi, der udgør summen af:
- prisen for eller værdien af materialer og fabrikation eller andre arbejdsprocesser ved fremstilling af de indførte varer

- et beløb for avancer og generalomkostninger svarende til, hvad der almindeligvis indgår i salg af varer af samme art eller beskaffenhed som de varer, der skal værdiansættes, og som fremstilles af producenter i udførselslandet til udførsel til [Unionen]
- prisen for eller værdien af de i artikel 32, stk. 1, litra e), omhandlede elementer.«

11 Kodeksens artikel 31 bestemte:

»1. Hvis toldværdien af varerne ikke kan fastsættes i henhold til artikel 29 eller 30, fastsættes den på grundlag af de foreliggende data i [Unionen] og ifølge rimelige fremgangsmåder, der er forenelige med grundprincipperne og de almindelige bestemmelser:

- i aftalen om anvendelse af artikel VII i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel fra 1994
- i artikel VII i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel fra 1994
- og bestemmelserne i dette kapitel.

[...]«

12 Toldkodeksens artikel 220, stk. 1, fastsatte:

»Hvis det afgiftsbeløb, som følger af en toldskyld, ikke er bogført i henhold til artikel 218 og 219 eller er bogført for lavt i forhold til det efter lovgivningen skyldige beløb, skal bogføringen af det afgiftsbeløb, der skal opkræves eller efteropkræves, ske senest to dage efter det tidspunkt, hvor toldmyndighederne er blevet klar over situationen og kan beregne det efter lovgivningen skyldige beløb og fastslå, hvem der er debitor (efterfølgende bogføring). Denne frist kan forlænges efter artikel 219.«

Twisten i hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål

- 13 X er et selskab, der markedsfører fjerkrækødprodukter. Det er en del af en international koncern, som også omfatter E SA, der har hjemsted i Brasilien, og som er producent af varer, der ligeledes er baseret på fjerkræ. De virksomheder, der er forbundet med denne producent, såsom X, køber og sælger disse varer og sikrer distributionen af disse til EU-markedet.
- 14 X købte frosset fjerkrækød fra F Ltd, som selskabet er forbundet med. Dette kød blev efterfølgende solgt på EU-markedet til såvel virksomheder forbundet med X som uafhængige tredjeparter.
- 15 Frosset fjerkrækød, der tariferes i underposition 0207 14 10 i den kombinerede nomenklatur, som er indeholdt i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif (EFT 1987, L 256, s. 1), pålægges en specifik told på 102,40 EUR pr. 100 kg. Desuden er dette kød omfattet af ordningen med den tillægstold, der er fastsat ved forordning nr. 1484/95 og fusionsmarkedsordningen. Indførsel af dette kød kan således pålægges tillægstold, når fjerkrækødets cif-importpris er lavere end den udløsningspris, som er omhandlet i fusionsmarkedsordningens artikel 141, stk. 1, litra a).
- 16 Det fremgår af forelæggelsesafgørelsen, at de nederlandske toldmyndigheder i det foreliggende tilfælde indgik aftaler med X om metoden til beregning af toldværdien af det af E solgte frosne fjerkrækød med oprindelse i Brasilien. Det blev aftalt at tage udgangspunkt i den pris, som E fakturerede de selskaber, der havde hjemsted i Unionen, og som det var forbundet med, med tillæg af 15% til dækning af direkte og indirekte omkostninger, der ikke omfatter produktionsomkostningerne, og en fortjeneste.

- 17 De nederlandske toldmyndigheder fandt, at denne metode kunne godtages med henblik på beregningen af cif-importprisen. De anførte imidlertid, at de for det tilfælde, at beregningen af toldværdien var blevet foretaget på grundlag af forkerte oplysninger, forbeholdt sig retten til at træffe de nødvendige foranstaltninger til fastsættelse af den nøjagtige toldværdi.
- 18 I perioden fra den 1. januar 2009 til den 30. juni 2010 indgav X 709 angivelser om overgang til fri omsætning for det pågældende fjerkrækød i overensstemmelse med de aftaler, der er omhandlet i nærværende doms præmis 16. Den i disse angivelser anførte cif-importpris var altid højere end udløsningsprisen. Følgelig frigav de nederlandske toldmyndigheder hver gang dette kød til fri omsætning uden at opkræve tillægsimporttold. Uanset artikel 3, stk. 3 og 4, i forordning nr. 1484/95 forlangte de nævnte myndigheder desuden hverken, at X stillede sikkerhed for dette køds overgang til fri omsætning, eller at selskabet efter denne overgang til fri omsætning førte bevis for, at sendingen af det nævnte fjerkrækød var blevet afsat på betingelser, der bekræftede rigtigheden af den angivne cif-importpris.
- 19 I november 2011 gennemførte en af de nederlandske toldmyndigheders inspektører (herefter »inspektøren«) en efterfølgende kontrol med henblik på at sikre sig rigtigheden af den cif-importpris, som X havde anført i de nævnte toldangivelser. I denne henseende konstaterede inspektøren for det første, at X havde solgt dette fjerkrækød til den samme pris til de selskaber, hvormed det var forbundet, og til uafhængige tredjeparter. For det andet konstaterede inspektøren, at den af X anvendte salgspris i næsten samtlige tilfælde var lavere end såvel den i angivelserne anførte cif-importpris med tillæg af den specifikke importtold som udløsningsprisen.
- 20 Hvad angår 705 af de foretagne toldangivelser fandt inspektøren derfor, at X ikke havde videresolgt det pågældende fjerkrækød på normale kommercielle vilkår, og at de angivne cif-importpriser følgelig ikke kunne godtages, således at der skulle pålægges tillægstold.
- 21 Ved »analog« anvendelse af artikel 4 i forordning nr. 1484/95 beregnede inspektøren størrelsen på den skyldige tillægstold på grundlag af forskellen mellem udløsningsprisen og den repræsentative pris, der var fastsat i fusionsmarkedsordningens artikel 141, stk. 3, sammenholdt med artikel 2, stk. 1, i forordning nr. 1484/95. I denne sammenhæng stillede inspektøren X et påkrav om betaling af 2 163 793,55 EUR i tillægstold.
- 22 X påklagede dette betalingspåkrav til rechtbank Noord-Holland (retten i første instans i provinsen Noordholland, Nederlandene). Da den af X indgivne klage blev forkastet som ugrundet, iværksatte selskabet appel til prøvelse af denne rets afgørelse ved Gerechtshof Amsterdam (appeldomstolen i Amsterdam, Nederlandene), og X har efterfølgende, eftersom sidstnævnte ret forkastede selskabets appel, iværksat kassationsanke ved Hoge Raad der Nederlanden (øverste domstol i Nederlandene).
- 23 Den forelæggende ret har anført, at de for den fremsatte kassationsanbringender for det første vedrører en urigtig anvendelse af artikel 3 og 4 i forordning nr. 1484/95, for så vidt som Gerechtshof Amsterdam (appeldomstolen i Amsterdam) fandt, at unøjagtigheden af de cif-importpriser, der var blevet anført i de pågældende toldangivelser, kunne udledes af den omstændighed, at salgspriserne lå under de angivne cif-importpriser og de anvendte repræsentative priser. For det andet begik inspektøren en fejl ved i de pågældende aftaler at godtage, at X kunne beregne cif-importprisen uden et krav om, at salget af de pågældende varer skulle ske med fortjeneste.
- 24 Ifølge den forelæggende ret rejser disse anbringender spørgsmål vedrørende dels de kriterier, der skal anvendes, når rigtigheden af en cif-importpris er genstand for en kontrol eller en efterfølgende kontrol som omhandlet i artikel 3, stk. 4 og 5, i forordning nr. 1484/95, dels de konsekvenser, som de pågældende myndigheder skal drage af den omstændighed, at det er umuligt at fastsætte denne pris på grundlag af disse kriterier.

- 25 Den forelæggende ret ønsker oplyst, om salget af en vare til en pris, der er lavere end den angivne cif-importpris eller den anvendte repræsentative pris, er tilstrækkeligt til, at det kan fastslås, at der skal pålægges tillægstold. I denne henseende ønsker den forelæggende ret særligt oplysninger om, hvorledes det i artikel 3, stk. 4 og 5, i forordning nr. 1484/95 anførte begreb »betingelser« skal forstås. Den ønsker ligeledes oplyst, om der med henblik på fortolkningen af dette begreb skal tages hensyn til den omstændighed, at de indførte varer er blevet købt og videresolgt til et selskab, som det pågældende selskab er forbundet med.
- 26 Den forelæggende ret er af den opfattelse, at et bekræftende svar på dette spørgsmål for det første kan begrundes i den omstændighed, at salg af varer til en lavere pris end den repræsentative pris forstyrrer EU-markedet og følgelig begrundes, at der pålægges tillægstold. I henhold til denne fortolkning, som Gerechtshof Amsterdam (appeldomstolen i Amsterdam) anlagde, er det ikke nødvendigt at undersøge, om den af importøren angivne cif-importpris er korrekt. Tillægsimporttold kan således pålægges på grundlag af den repræsentative pris alene. Den forelæggende ret ønsker imidlertid oplyst, om det er muligt at forene en sådan tilgang med fusionsmarkedsordningens artikel 141, stk. 3, som fortolket af Domstolen i dom af 13. december 2001, Kloosterboer Rotterdam (C-317/99, EU:C:2001:681), hvorefter der kun tages hensyn til den repræsentative pris for det omhandlede produkt med henblik på kontrol af, om cif-importprisen er rigtig.
- 27 For det andet udelukker den forelæggende ret ikke, at der kan foreligge situationer, hvor salgsprisen kan være lavere end cif-importprisen eller den repræsentative pris. En erhvervsdrivende på det pågældende marked kan således under vanskelige markedsforhold se sig nødsaget til i en begrænset periode at sælge varer med tab for at bevare sin stilling på dette marked. Ikke desto mindre har den nævnte ret anført, at det bl.a. i tilfælde med forbundne selskaber kan forholde sig således, at der kunstigt kan gennemføres transaktioner med henblik hovedsagelig på at unddrage sig eller undgå betaling af tillægstold. Der skal således foretages en undersøgelse af de transaktioner, der har fundet sted før og efter den pågældende indførsel, samt af den økonomiske og forretningsmæssige begrundelse for disse transaktioner.
- 28 I denne henseende er det muligt at fortolke artikel 3, stk. 2, 4 og 5, i forordning nr. 1484/95 således, at formålet med den heri fastsatte kontrolmekanisme er at sikre, at de kompetente myndigheder får kendskab til de transaktioner, der kan give anledning til tvivl om rigtigheden af de angivne cif-importpriser. Det vil i givet fald påhvile de kompetente myndigheder at foretage en supplerende kontrol, ligesom det var tilfældet i den sag, der gav anledning til dom af 19. oktober 2017, A (C-522/16, EU:C:2017:778), med henblik på at kontrollere rigtigheden af den cif-importpris, der, således som Domstolen fastslog i dom af 13. december 2001, Kloosterboer Rotterdam (C-317/99, EU:C:2001:681), er det eneste mulige grundlag for fastsættelsen af tillægstold.
- 29 Såfremt det efter en sådan supplerende kontrol viser sig at være umuligt at fastslå, at den af det pågældende selskab angivne cif-importpris ikke er nøjagtig, bør dette føre til, at denne pris godtages, således som den er blevet anført af importøren. Denne løsning er i overensstemmelse med retssikkerhedsprincippet, idet den gør det muligt for importøren at beregne størrelsen på den skyldige tillægstold i forbindelse med indførslen.
- 30 På denne baggrund har Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandenes øverste domstol) besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:
- »1) Skal artikel 3, stk. 2, 4 og 5, i forordning [...] nr. 1484/95, sammenholdt med artikel 141 i [fusionsmarkedsordningen], fortolkes således, at den deri beskrevne kontrolmekanisme, selv i tilfælde af en efterfølgende kontrol, ikke har noget andet formål end at sikre, at de kompetente myndigheder i god tid får kendskab til faktiske omstændigheder eller forhold i tilknytning til successive transaktioner, som kan rejse tvivl om rigtigheden af den angivne cif-importpris og foranledige en mere detaljeret undersøgelse?

Eller er den modsatte fortolkning korrekt, og skal den i artikel 3, stk. 2, 4 og 5, i forordning nr. 1484/95 beskrive kontrolmekanisme, selv i tilfælde af en efterfølgende kontrol, fortolkes således, at betingelserne (for afsætning) på [EU-markedet] ikke er opfyldt, når importøren har foretaget et eller flere videresalg på EU-markedet til en lavere pris end den cif-importpris, der er angivet for sendingen med tillæg af beløbet på den skyldige importtold, således at der allerede af denne grund skal betales tillægstold? Gør det nogen forskel for besvarelsen af det foregående spørgsmål, om det eller de af importøren foretagne videresalg er sket til en pris, der ligger under den repræsentative pris? Har det i denne sammenhæng nogen betydning, at den [anvendte] repræsentative pris i perioden forud for den 11. september 2009 blev beregnet på en anden måde end i perioden efter denne dato? Spiller det endvidere for besvarelsen af disse spørgsmål nogen rolle, om køberne i EU og importøren er forbundne selskaber?

- 2) Såfremt det følger af besvarelsen af de ovenfor under punkt 1 stillede spørgsmål, at videresalg med tab udgør et tilstrækkeligt indicium for, at den angivne cif-importpris ikke skal godtages, hvorledes skal størrelsen på den skyldige tillægstold da fastlægges? Skal dette grundlag fastsættes i henhold til de metoder, som med hensyn til fastlæggelsen af toldværdien er fastsat i artikel 29-31 i [toldkodeksen]? Eller skal det nævnte grundlag alene fastsættes på grundlag af den [anvendte] repræsentative pris? Er artikel 141, stk. 3, i [fusionsmarkedsordningen] i perioden forud for den 11. september 2009 til hinder for en anvendelse af den repræsentative pris, der var fastsat under denne periode?
- 3) Såfremt det følger af besvarelsen af [det første og det andet] spørgsmål, at det med hensyn til forpligtelsen til at betale tillægstold er afgørende, at indførte produkter er blevet videresolgt på EU-markedet med tab, og at den repræsentative pris skal anvendes som grundlag for beregningen af størrelsen på den skyldige tillægstold, er artikel 3, stk. 2, 4 og 5, i forordning [...] nr. 1484/95 da i lyset af [Domstolens] dom af 13. december 2001, Kloosterboer Rotterdam B.V., C-317/99, EU:C:2001:681, forenelig med artikel 141 i [fusionsmarkedsordningen]?«

Om de præjudicielle spørgsmål

Det første spørgsmål

- 31 Med sit første spørgsmål ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om artikel 3, stk. 4, i forordning nr. 1484/95 skal fortolkes således, at den omstændighed, at varer indført i Unionen er blevet solgt med tab, dvs. til en lavere pris end cif-importprisen, således som denne er anført i toldangivelsen, i sig selv er tilstrækkelig til, at det kan fastslås, at rigtigheden af denne pris ikke er påvist.
- 32 Med henblik på besvarelsen af dette spørgsmål skal det indledningsvis afgøres, hvilken betydning det i artikel 3, stk. 4, i forordning nr. 1484/95 fastsatte krav om, at »sendingen er blevet afsat på betingelser, der bekræfter rigtigheden af [cif-importpriserne]«, skal tillægges.
- 33 I denne henseende bemærkes, at forordningen ikke definerer begrebet »på hvilke betingelser afsætningen har fundet sted«, således som begrebet anvendes i forordningens artikel 3, stk. 4.
- 34 Det følger såvel af kravene om en ensartet anvendelse af EU-retten som af lighedsprincippet, at en bestemmelse i EU-retten, som ikke indeholder nogen udtrykkelig henvisning til medlemsstaternes ret med henblik på at fastlægge dens betydning og rækkevidde, normalt skal undergives en selvstændig og ensartet fortolkning i hele Unionen (dom af 1.10.2019, Planet49, C-673/17, EU:C:2019:801, præmis 47 og den deri nævnte retspraksis). Det fremgår desuden af Domstolens faste praksis, at der ved fortolkningen af en EU-retlig bestemmelse ikke blot skal tages hensyn til dennes ordlyd og de mål, den forfølger, men også til den sammenhæng, hvori den indgår, og til EU-rettens bestemmelser som helhed

(jf. i denne retning dom af 4.7.2019, *Baltic Media Alliance*, C-622/17, EU:C:2019:566, præmis 63, og af 8.7.2019, *Kommissionen mod Belgien* (Artikel 260, stk. 3, TEUF – Højhastighedsnet), C-543/17, EU:C:2019:573, præmis 49).

- 35 Hvad for det første angår ordlydsfortolkningen af begrebet »på hvilke betingelser afsætningen har fundet sted«, der anvendes i de fleste af sprogversionerne af artikel 3, stk. 4, i forordning nr. 1484/95, er den omstændighed, at ordet »betingelser« anvendes i flertal, et udtryk for lovgivers ønske om at henvise til en række betingelser og ikke blot en bestemt betingelse. Desuden henviser ordet »afsætningen« principielt til afviklingen af et salg af en sending varer på EU-markedet, efter at de er blevet indført.
- 36 I øvrigt præciseres det i artikel 3, stk. 4, i forordning nr. 1484/95, at de betingelser, »på hvilke [...] afsætningen har fundet sted«, kan bekræfte rigtigheden af cif-importprisen, således som denne er anført i toldangivelsen. Anvendelsen af ordet »bekræfter« godtgør i denne henseende, at de forhold, som er knyttet til disse betingelser, kan udgøre en række beviser, der bekræfter rigtigheden af cif-importprisen, således som denne er anført i toldangivelsen.
- 37 Det følger således af ordlyden af denne bestemmelse, at begrebet »på hvilke betingelser afsætningen har fundet sted« skal forstås således, at det henviser til samtlige omstændigheder, der finder sted efter varernes overgang til fri omsætning i Unionen, og som kan bekræfte eller afkræfte rigtigheden af cif-importprisen, således som denne er anført i toldangivelsen.
- 38 For det andet bemærkes, at denne mulighed for at bekræfte rigtigheden af cif-importprisen i lyset af samtlige omstændigheder vedrørende afviklingen af en afsætning af varer opfylder det med forordning nr. 1484/95 forfulgte formål, der – således som det fremgår af forordningens artikel 3, stk. 2, sammenholdt med tredje betragtning til forordningen – består i at indføre en procedure til kontrol af rigtigheden af den cif-importpris, som er anført i en toldangivelse. Denne procedure udløses, når den cif-importpris, der er anført i en toldangivelse, er højere end den anvendte repræsentative pris for den pågældende vare, hvilken pris i overensstemmelse med forordningens artikel 2, stk. 1, i det væsentlige svarer til den gennemsnitlige markedspris for den pågældende vare på et givet tidspunkt.
- 39 For så vidt som tillægstold beregnes på grundlag af cif-importprisen, således som denne er anført i en toldangivelse, kan en importør nemlig med henblik på at unddrage sig eller nedbringe størrelsen af den skyldige told have interesse i at angive en højere cif-importpris. Som det fremgår af artikel 4 i forordning nr. 1484/95, forholder det sig således, at jo højere cif-importprisen er, jo lavere er størrelsen på den tillægstold, som importøren skal betale.
- 40 I det tilfælde, hvor cif-importprisen er højere end den anvendte repræsentative pris, gør artikel 3, stk. 4, i forordning nr. 1484/95 det følgelig muligt for toldmyndighederne at kontrollere rigtigheden af cif-importprisen, efter at varerne er overgået til fri omsætning, ved at kontrollere, om denne pris er bekræftet i lyset af »[de betingelser,] på hvilke [...] afsætningen [af disse varer] har fundet sted«.
- 41 Hvad for det tredje angår den sammenhæng, hvori dette begreb indgår, skal det bemærkes, at det fremgår af en samlet læsning af stk. 4 og 5 i artikel 3 i forordning nr. 1484/95, at toldmyndighederne råder over muligheden for efterfølgende, dvs. efter de pågældende varers overgang til fri omsætning, at kontrollere rigtigheden af den cif-importpris, som er anført i en toldangivelse, således at der i givet fald kan pålægges tillægstold, som ikke oprindeligt ikke er blevet pålagt som følge af angivelsen af en cif-importpris, der ikke var rigtig.
- 42 Det følger af det ovenstående, at det i artikel 3, stk. 4, i forordning nr. 1484/95 indeholdte begreb »på hvilke betingelser afsætningen har fundet sted« skal fortolkes således, at det omfatter samtlige betingelser vedrørende afviklingen af et salg af varer i Unionen, hvilke kan udgøre en række

samstemmende indicier, der gør det muligt at bekræfte rigtigheden af cif-importprisen, således som denne er anført i en toldangivelse, med henblik på at fastlægge, om der foreligger tillægstold, som skal opkræves eller efteropkræves.

- 43 På grundlag af denne fortolkning skal det dernæst afgøres, om den omstændighed, at en importør har solgt varer i Unionen med tab, dvs. til en lavere pris end den cif-importpris, der er anført i toldangivelsen, i sig selv kan gøre det muligt for toldmyndighederne at fastslå, at rigtigheden af denne pris ikke er påvist, og at pålægge tillægstold.
- 44 I denne henseende skal det bemærkes, at salg med tab, der i sagens natur ikke er en rentabel handelspraksis, ganske vist kan udgøre en stærk indikation på, at importøren kunstigt har forhøjet den cif-importpris, som er anført i toldangivelsen, med henblik på at unddrage sig den tillægstold, der skal betales, eller at nedbringe størrelsen herpå, navnlig når der er tale om salg med tab, der sker flere gange eller over en længere periode.
- 45 Som generaladvokaten har anført i punkt 43 i forslaget til afgørelse, kan den blotte konstatering af, at en importør har videresolgt varer i Unionen med tab, imidlertid ikke gøre det muligt for toldmyndighederne automatisk at konkludere, at den i en toldangivelse anførte cif-importpris ikke er rigtig.
- 46 Som det er blevet fastslået i nærværende doms præmis 42, skal kontrollen af rigtigheden af den cif-importpris, der er anført i en toldangivelse, i overensstemmelse med artikel 3, stk. 4, i forordning nr. 1484/95 foretages i lyset af samtlige de betingelser, hvorpå afsætningen har fundet sted. Det er nemlig kun, når forhold, der udgør en del af en række samstemmende indicier vedrørende samtlige disse betingelser, ikke gør det muligt at bekræfte rigtigheden af cif-importprisen, således som denne er anført i toldangivelsen, at toldmyndighederne kan lægge til grund, at denne pris ikke er rigtig, og fastlægge størrelsen på den tillægstold, der skal opkræves eller efteropkræves. Toldmyndighederne kan derfor med henblik på at se bort fra cif-importprisen og pålægge tillægstold ikke nøjes med at kontrollere salgsprisen for de pågældende varer.
- 47 Således som den nederlandske regering og Kommissionen har gjort gældende i deres indlæg, er det i en situation, hvor varer er blevet indført i Unionen og derefter solgt med tab, muligt, at den cif-importpris, der er anført i en toldangivelse, er begrundet i lyset af andre betingelser vedrørende afsætningen af en sending varer, herunder i lyset af handelsmæssige oplysninger vedrørende denne afsætning. Det kan således ikke udelukkes, at en negativ udvikling på markedet med hensyn til prisen på de pågældende varer under visse omstændigheder kan tvinge en importør til i en given periode at sælge disse varer til en lavere pris end den, som den pågældende faktisk betalte i forbindelse med den transaktion, for hvilken toldangivelserne blev foretaget, for at bevare sin stilling på dette marked.
- 48 Som det følger af artikel 3, stk. 4, i forordning nr. 1484/95, er det imidlertid importøren, der skal bevise over for toldmyndighederne, at en sending har fundet sted på betingelser, der bekræfter rigtigheden af cif-importprisen, således som denne er anført i toldangivelsen.
- 49 Det følger heraf, således som generaladvokaten har anført i punkt 43 og 45 i forslaget til afgørelse, at det for det tilfælde, at cif-importprisen er lavere end den anvendte repræsentative pris, påhviler importøren at bevise, at de betingelser, hvorpå den pågældende sending er blevet afsat, bekræfter rigtigheden af den cif-importpris, som den pågældende har angivet, ved at fremlægge enhver nødvendig forklaring i denne henseende vedrørende bl.a. omstændighederne omkring et eventuelt salg med tab af de pågældende varer og eventuelle bånd mellem importøren og køberne af varerne på EU-markedet.

- 50 Såfremt importøren, efter at have fået mulighed for at bevise, at disse afsætningsbetingelser bekræfter rigtigheden af den cif-importpris, som er anført i toldangivelsen, ikke fremlægger beviser eller oplysninger, der gør det muligt at godtgøre rigtigheden af denne pris, fremgår det af artikel 3, stk. 5, i forordning nr. 1484/95, at toldmyndighederne skal opkræve den skyldige tillægstold i overensstemmelse med toldkodeksens artikel 220.
- 51 Henset til samtlige ovenstående betragtninger skal det første spørgsmål besvares med, at artikel 3, stk. 4, i forordning nr. 1484/95 skal fortolkes således, at den omstændighed, at varer indført i Unionen er blevet solgt med tab, dvs. til en lavere pris end cif-importprisen, således som denne er anført i toldangivelsen, ikke i sig selv er tilstrækkelig til, at det kan fastslås, at rigtigheden af cif-importprisen ikke er påvist, såfremt importøren beviser, at samtlige de betingelser, der er knyttet til afviklingen af de nævnte varers afsætning, bekræfter rigtigheden af denne pris.

Det andet spørgsmål

- 52 Med sit andet spørgsmål ønsker den forelæggende ret oplysninger om den metode, som toldmyndighederne skal anvende for at fastsætte den tillægstold, der eventuelt skyldes som følge af, at importøren ikke i overensstemmelse med de betragtninger, der er anført i nærværende doms præmis 48-50, har bevist rigtigheden af den cif-importpris, som er anført i toldangivelsen.
- 53 Følgelig skal det lægges til grund, at den forelæggende ret med dette spørgsmål nærmere bestemt ønsker oplyst, om artikel 3, stk. 5, og artikel 4 i forordning nr. 1484/95 skal fortolkes således, at tillægstolden skal beregnes på grundlag af den repræsentative pris, når importøren ikke har været i stand til at bevise rigtigheden af den cif-importpris, som er anført i toldangivelsen.
- 54 Indledningsvis skal det bemærkes, at selv om Domstolen i dom af 13. december 2001, Kloosterboer Rotterdam (C-317/99, EU:C:2001:681, præmis 30), hvortil den forelæggende ret har henvist, fastslog, at det altid er cif-importprisen, når en sådan foreligger, der skal udgøre grundlaget for fastsættelsen af tillægstold, vedrørte den nævnte dom gyldigheden af en tidligere affattelse af artikel 3 i forordning nr. 1484/95, som fastsatte, at denne told kun blev fastsat på grundlag af cif-importprisen, såfremt importøren indgav en ansøgning herom. I den nævnte dom behandlede Domstolen derimod ikke spørgsmålet om, hvorledes tillægsimporttolden skal beregnes, når rigtigheden af cif-importprisen ikke er blevet bevist.
- 55 I denne henseende bemærkes, at tillægsimporttold fastsat i henhold til artikel 3 i forordning nr. 1484/95 skal anses for »afgifter ved indførsel, der er fastsat inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik« som omhandlet i toldkodeksens artikel 4, nr. 10), og for at henhøre under toldskylden (jf. analogt dom af 19.10.2017, A, C-522/16, EU:C:2017:778, præmis 39 og 57).
- 56 I denne sammenhæng fremgår det af Domstolens faste praksis, at EU-ordningen om toldværdiansættelsen har til formål at indføre et retfærdigt, ensartet og neutralt system, som udelukker anvendelse af vilkårlige eller fiktive toldværdier (dom af 15.7.2010, Gaston Schul, C-354/09, EU:C:2010:439, præmis 27 og den deri nævnte retspraksis). Med henblik på beregningen af tillægsimporttold kan toldmyndighederne således ikke tage udgangspunkt i en pris, hvis rigtighed ikke er blevet påvist.
- 57 Det følger heraf, at toldmyndighederne, såfremt de står over for en situation, hvor rigtigheden af den cif-importpris, som importøren har angivet, ikke er blevet bevist, skal se bort fra denne pris. I en sådan situation skal der med henblik på beregningen af den skyldige tillægstold tages hensyn til toldkodeksens almindelige bestemmelser vedrørende metoderne til beregning af varers toldværdi, herunder de i kodeksens artikel 29 fastsatte metoder.

- 58 Således som generaladvokaten i det væsentlige har anført i punkt 51-53 i forslaget til afgørelse, forholder det sig således, at når det ikke er muligt at fastsætte toldværdien i henhold til nævnte artikel 29, kan toldmyndighederne anvende sekundære metoder til toldværdiansættelse af disse varer som fastsat i toldkodeksens artikel 30 og 31 ved bl.a. at tage hensyn til salgsprisen for tilsvarende varer, som sælges til udførsel til Unionen og udføres på samme eller næsten samme tidspunkt som de varer, der skal værdiansættes (jf. analogt dom af 16.6.2016, EURO 2004. Hungary, C-291/15, EU:C:2016:455, præmis 33 og 35).
- 59 Det følger af samtlige ovenstående betragtninger, at det andet spørgsmål skal besvares med, at artikel 3, stk. 5, og artikel 4 i forordning nr. 1484/95 skal fortolkes således, at når importøren ikke har været i stand til at bevise rigtigheden af den cif-importpris, som er anført i toldangivelsen, skal toldmyndighederne med henblik på anvendelsen af tillægstold se bort fra denne pris og anvende de metoder til beregning af de indførte varers toldværdi, der er fastsat i toldkodeksens artikel 29-31.

Det tredje spørgsmål

- 60 Henset til besvarelsen af det første og det andet spørgsmål er det uforholdt at besvare det tredje spørgsmål.

Sagsomkostninger

- 61 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagsomkostningerne. Bortset fra de nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Fjerde Afdeling) for ret:

- 1) Artikel 3, stk. 4, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1484/95 af 28. juni 1995 om gennemførelsesbestemmelser til ordningen for tillægsimporttold og om fastsættelse af tillægsimporttold for fjerkrækød og æg samt ægalbumin og om ophævelse af forordning nr. 163/67/EØF, som ændret ved Kommissionens forordning (EU) nr. 248/2010 af 24. marts 2010, skal fortolkes således, at den omstændighed, at varer indført i Unionen er blevet solgt med tab, dvs. til en lavere pris end cif-importprisen, således som denne er anført i toldangivelsen, ikke i sig selv er tilstrækkelig til, at det kan fastslås, at rigtigheden af cif-importprisen ikke er påvist, såfremt importøren beviser, at samtlige de betingelser, der er knyttet til afviklingen af de nævnte varers afsætning, bekræfter rigtigheden af denne pris.
- 2) Artikel 3, stk. 5, og artikel 4 i forordning nr. 1484/95, som ændret ved forordning nr. 248/2010, skal fortolkes således, at når importøren ikke har været i stand til at bevise rigtigheden af den cif-importpris, som er anført i toldangivelsen, skal toldmyndighederne med henblik på anvendelsen af tillægstold se bort fra denne pris og anvende de metoder til beregning af de indførte varers toldværdi, der er fastsat i artikel 29-31 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 82/97 af 19. december 1996.

Underskrifter